

VOORBERICHTEN

I. OVERSCHRIJVING VAN DE GREGORIAANSE MELODIE

- a) De gregoriaanse melodienoot wordt verbeeld door de noot •
- b) De **liquescentnoten** of **vloeinoten**: cephalicus en epiphonus, door een noot van kleiner formaat
- c) De **ruitnootjes**, ancus vormend, door nootjes van even klein formaat
- d) De **afzonderlijke « virga »** wordt verbeeld door een noot gevolgd door een klein puntje ••
- e) De « **mora vocis** », insgelijks door een noot gevolgd door een klein puntje ••
- f) Het « **quilisma** » door het teken
- g) De « **groepen** » worden door verbindingstekens afgelijnd. Deze beantwoorden getrouw aan de « neumatiek » van het « Graduale Romanum ».
- h) « **Pressus minor** » wordt aangeduid door een verbindingsteken tussen de laatste en de eerste noot van beide groepen
- i) « **Salicus** » wordt onderscheiden van « scandicus », door verdeling van het verbindingsteken over de tweede noot van « salicus » die het accent draagt
- j) « **Oriscus** » wordt door een noot van gewoon formaat verbeeld • en onderscheiden van « mora vocis » na de groep
- k) Wanneer « **quilisma** » voorkomt in de tweede helft van een samengestelde groep, verwijst het verdeeld verbindingsteken tevens naar de noot die het « quilisma » voorafgaat
- l) « **Distropha** » en « **tristropha** » worden onderscheiden door afzonderlijke verbindingstekens

II. SCHRIJFWIJZE AANGEWEND VOOR « BEGELEIDINGSSTEMMEN »

- a) In de begeleiding wordt naast de zwarte noot • slechts het teken gebruikt. Dit teken heeft een « onbepaalde » waarde, en geldt steeds tot het inzetten van de volgende noot in dezelfde stem.
- b) Wanneer een begeleidingsstem zich aansluit bij een andere stem, wordt deze stemvoering aangetekend door een « dwarsstreep ».
Deze dwarsstrepen worden niet zelden aangewend om de verdubbeling van stemmen te vermijden, die het orgelspel compliceren.
- c) Wanneer de basnoot van een akkoord wordt overgenomen door de noot in tenor in het volgend akkoord, wordt deze stemvoering door een stippelijntje aangewezen, enkel om de aandacht te vestigen op het vereiste « legato ».
- d) *Item* wanneer tenor van het voorgaand akkoord, basnoot wordt in het volgend akkoord.
- e) Wanneer bas en tenor een gemeenzame noot vormen, dan wordt zulks door een dubbele noot aangetekend.
- f) Wanneer dan deze twee stemmen unisono voortlopen, bepalen we ons bij het schrijven van een enkele noot.

III. UITVOERING

- a) De begeleiding onderstelt een steeds « aangehouden » orgelspel, behalve bij het einde van elke grote periode, aangeduid door een grote deelstreep getrokken door de twee notenbalken. Bij al de andere rusttekens: namelijk de vierde en de halve deelstreep, die getrouw overeenkomen met die van het Graduale Romanum, moet het laatste akkoord nauw verbonden blijven met het eerste akkoord van de volgende zinsnede (1).
- b) De organisten zullen wel die « passages » onderscheiden welke zich gunstig lenen tot een pedaalbegeleiding. Deze zijn over het algemeen de in « brede ligging » geharmoniseerde delen. De passages echter in « enge ligging » zijn minder geschikt om met pedaal te worden uitgevoerd, zoals b.v. de eerste inzet van het « Alleluia », waarvan de herhaling in brede ligging zich dan best leent voor het pedaal. De enge ligging treft men ook niet zelden aan bij de inzet van het « vers » na het « Alleluia », alsmede bij de inzet van het tweede deel van het « Graduale ».

(1) Uitzonderingen hieraan doen zich voor bij gebeurlijke afwisseling van solo en koor, overeenkomstig met de verandering van klavieren, zoals b. v. bij de herhaling van het « alleluia ».